Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8457
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

bt, discat pmu cōmū
suam regē: et mutuā
uicem reddē parentib,
hoc enim acceptum est
coram deo. Que aūt ia
uidua est et desolata
speret in deū; et insteet
orōnib et obsecratio
nibus die ac nocte. Na
que in delicijs ē uiuens;
mortua ē. Et hoc scrip;
ut irreprehensibiles sint.
Si quis aūt suoꝝ et
maxime domesticorū
curā nō hī fidē negauit;
et est infideli deterior. Vi
dua eligat nō minus
sexaginta annoꝝ: que
fuit unius uiri uxor, in
operib bonis testimoniū
hēns filios educauit, si
hospicio recepit, si sc̄oꝝ
pedes lauit, si tribulatio
nem patientib submi
nistrauit, si omne opus
bonū subsecuta ē, in x̄
tō dno nro. ḡ. Spē tua.
Alla: Dilexisti. Sm lucā
In illo t: Respiciēs ihs
uidit eos qui mittebāt
munera sua in gazophi
lacium diuites. Vidit aūt
et qdā uiduā pauper
culā: mittentē era minu
ta duo. Et dixit. Vere dico
uob: quia hec uidua paup
plus qm omnes misit.
Nam omēs hi ex abun
danti sibi miserūt in mu
nera dei: hec aūt ex eo qd
deest illi, omēn victū suū
quē habuit misit. Offert.
Munera dne. Sec. Filie regū.
Ante deuocōis officiū
ut et ti grata et nb salu
taria te miserante reddat.
Q com. Diffusa. P̄ cō.
Ins omps ds; ut
quos salutarib digna
tus es erudire misteriis,
hte disaleth intercessio
gliosa celestib reficiat
alimentis. P dnm. De sc̄o
Columbano abbate con
fessore memoria suo mō.
Et qn de eo missa fuerit
celebnda introit. Os iusti.
cū ceteris in cōi. Oratio.